

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **S. K.**
zastoupen Mgr. Martinem Bílým, advokátem,
sídlem Veleslavínova 252/5, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2023, č. j. MSK 26936/2023, o dopravních
přestupcích,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 16. 3. 2023, č. j. MSK 26936/2023, sp. zn. DSH/4569/2023/Fra, **se ruší** a věc se žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám jeho advokáta ve výši 9 800 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného výše (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále též „magistrát nebo správní orgán prvního stupně“) ze dne 26. 1. 2023.
2. Tímto rozhodnutím magistrát shledal žalobce vinným ze čtyř přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích: dle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“).
3. Konkrétně magistrát žalobce uznal vinným tím, že dne 16. 8. 2021 v 08:00 hodin, na pozemní komunikaci v Ostravě, kde jej policejní hlídka zastavila:
 1. v rozporu s § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu jako řidič dvoukolového motocyklu tovární značky Piaggio, registrační značka X, se zdvihovým objemem spalovacího motoru 278 cm³, na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz, který by osvědčoval jeho oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny A2, čímž z nedbalosti spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu;
 2. při řízení shora uvedeného motocyklu, ačkoli to povětrnostní podmínky nevyklučovaly, si v rozporu s § 6 odst. 1 písm. h) zákona o silničním provozu žádným způsobem nechránil zrak, čímž z nedbalosti spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona;
 3. jako držitel řidičského oprávnění po dovršení 68 let věku v rozporu s § 87 odst. 3 zákona o silničním provozu řídil shora uvedený motocykl, ačkoli nebyl držitelem platného posudku o zdravotní způsobilosti, čímž z nedbalosti spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 citovaného zákona;
 4. jako řidič v rozporu s § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve spojení s § 38 odst. 1 písm. e) zákona č. 56/2001 Sb., užil shora uvedený motocykl, ačkoli jeho technická způsobilost nebyla ověřena pravidelnou technickou prohlídkou ve smyslu § 40 zákona č. 56/2001 Sb., (platnost do 3.11.2018), čímž z nedbalosti spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
4. Za shora uvedené přestupky magistrát žalobci uložil dle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu a současně dle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu ve spojení s § 35 písm. b) a c) zákona č. 250/2016 Sb., pokutu ve výši 8 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu sedmi měsíců. Zároveň žalobci stanovil povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

5. Správní orgán prvního stupně obdržel od dopravního inspektorátu Policie České republiky, Městského ředitelství policie Ostrava, oznámení přestupku ze dne 19. 8. 2021; policejní orgán sdělil podezření ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a písm. k) zákona o silničním provozu žalobcem. Žalobce dne 16. 8. 2021 v 8:00 hodin řídil v Ostravě motocykl, aniž by si za jízdy chránil vhodným způsobem zrak. Při následné silniční kontrole

hlídka zjistila, že žalobce není držitelem potřebného řidičského oprávnění k řízení uvedeného motocyklu a nepředložil doklad o zdravotní způsobilosti. Motocykl rovněž neměl platné osvědčení o technické způsobilosti vydané stanicí technické kontroly (platnost do 3. 11. 2018).

6. Totožné informace obsahuje i oznámení přestupku ze dne 16. 8. 2021 sepsané na místě silniční kontroly, které žalobce podepsal.
7. Z úředního záznamu policejní hlídky ze dne 16. 8. 2021 se podává, že téhož dne prováděli kontrolu BESIP a v 8:00 hodin kolem nich projel žalobce na motocyklu. Měl na hlavě řádně nasazenou přilbu, ale nijak si nechránil za jízdy ochranným štítem nebo brýlemi zrak. Proto jej zastavili. Žalobce předložil potřebné doklady pro provoz a řízení vozidla. Lustrací policejní hlídka zjistila, že žalobce není držitelem příslušného řidičského oprávnění a že platnost technické prohlídky motocyklu skončila dne 3. 11. 2018. Žalobce při silniční kontrole nepředložil posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel.
8. Správní spis dále obsahuje fotografickou dokumentaci zachycující motocykl a žalobce, doklady pro provoz a řízení vozidla, evidenční kartu řidiče/žalobce obsahující celkem 3 záznamy o přestupcích.
9. Magistrát příkazem ze dne 14. 10. 2021 žalobce uznal vinným z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a k) zákona o silničním provozu a uložil mu úhrnný správní trest: pokutu ve výši 27 000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu jednoho roku. Příkaz napadl žalobce odporem dne 5. 11. 2021.
10. Ve zkráceném přezkumném řízení žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 11. 2021 zrušil příkaz magistrátu a věc mu vrátil k dalšímu řízení: ve věci magistrát nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ze spisového materiálu není zřejmé, zda žalobce je vůbec držitelem dokladu o zdravotní způsobilosti či jej jen na výzvu nepředložil.
11. Dne 25. 1. 2022 se žalobce ani jeho právní zástupce k ústnímu jednání konanému před správním orgánem prvního stupně nedostavili. Den před jednáním zaslal zástupce žalobce magistrátu omluvu.
12. Přípisem ze dne 26. 1. 2022 Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR k dotazu magistrátu sdělila, že vzhledem k zákonem stanovené povinnosti zachovávat mlčenlivost nemůže poskytnout informaci týkající se toho, zda je žalobce pojištěncem VZP ČR a u jakého praktického lékaře je registrován.
13. Usnesením ze dne 31. 1. 2022 magistrát vyzval žalobce k předložení posudku o zdravotní způsobilosti prokazujícího, že coby držitel řidičského oprávnění po dovršení 68 let věku, byl dne 16. 8. 2021 oprávněn k řízení motocyklu. Zástupce žalobce podal proti tomuto usnesení odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 2. 2022 zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.
14. Následně magistrát oznámil ze dne 9. 3. 2022 žalobci změnu právní kvalifikace přestupkového jednání týkajícího se posudku o zdravotní způsobilosti.

15. Přípisem ze dne 30. 3. 2022 zástupce žalobce sdělil magistrátu, že žalobce je držitelem řidičského oprávnění vydaného státem Izrael. V tomto řidičském průkazu jsou uvedeny všechny skupiny motocyklů. Dále uvedl, že doklad o zdravotní způsobilosti měl žalobci vydat MUDr. K.
16. Ministerstvo dopravy prověřilo izraelský řidičský průkaz žalobce. Dle vyjádření Velvyslanectví státu Izrael je žalobce držitelem izraelského řidičského průkazu, kterému skončila platnost v roce 2016. Po dobu své opravňoval držitele k řízení vozidel uvedených v kategorii „A“. Magistrát dne 14. 4. 2022 žalobci oznámil změnu právní kvalifikace přestupkového jednání ve vztahu k nepředložení platného řidičského průkazu.
17. Rozhodnutím ze dne 18. 5. 2022 magistrát uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 a k) zákona o silničním provozu a uložil mu úhrnný správní trest: pokutu ve výši 8 000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu sedmi měsíců. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 1. 6. 2022 odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 8. 2022 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 18. 5. 2022 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.
18. Přípisem ze dne 19. 9. 2022 magistrát požádal MUDr. K. a MUDr. Z. o sdělení, zda byl žalobci vydán posudek o zdravotní způsobilosti, který jej coby držitele řidičského oprávnění po dovršení 68 let věku, dne 16. 8. 2021, opravňoval k řízení motorových vozidel. Přípis magistrát adresoval do datové schránky ordinace praktických všeobecných lékařů VITA praxis s. r. o. (dále jen „VITA praxis“). MUDr. Z. za VITA praxis odpověděla, že žalobci byl vydán posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorového vozidla dne 8. 11. 2021.
19. Přípisem ze dne 3. 11. 2022 zástupce žalobce sdělil magistrátu, že žalobce hodlá využít svého práva být vyslechnut a ve věci se vyjádřit. Požádal magistrát, aby zajistil k jednání tlumočníka z jazyka hebrejského, neboť žalobce není schopen v jednacím jazyce vypovídat ani se vyjádřit. Zároveň magistrátu zaslal aktuální doklad, který osvědčuje, že je žalobce způsobilý k řízení motorových vozidel s tím, že je tak zřejmé, že zde není společenská nebezpečnost: naopak je velmi pravděpodobné, že byl žalobce způsobilý i v době, kdy byl zastaven policejní hlídkou.
20. Ústního jednání konaného dne 7. 11. 2022 se účastnil žalobce i jeho zástupce. Zástupce žalobce uvedl, že žalobce má lékařský posudek ze dne 8. 11. 2021, ale před tímto posudkem disponoval ještě posudkem předchozím, vystaveným MUDr. K., neboť posudky se vystavují opakovaně. Tento posudek již však žalobce nemá.
21. Policista Z. dne 7. 11. 2022 v postavení svědka po poučení vypověděl, že daného dne v ranních hodinách si společně s kolegou všimli jedoucího motocyklu, jehož řidič si za jízdy nechránil zrak vhodným způsobem. Motocykl zastavili a provedli silniční kontrolu. Motocykl neměl platnou technickou kontrolu. S řidičem se bavili česky, nebyla tam žádná jazyková bariéra.
22. Dne 11. 11. 2022 k dotazu magistrátu adresovanému MUDr. K. a MUDr. Z. a odeslanému do datové schránky VITA praxis, MUDr. Z. za VITA praxis sdělila, že žalobci „byl vydán

posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorového vozidla dne 8. 11. 2021, z dřívějšího záznamu – zápis MUDr. K. – 11. 2. 2009, 4. 7. 2007“.

23. Magistrát dne 26. 1. 2023 žalobce uznal vinným z přestupků specifikovaných v bodě 2 tohoto rozsudku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodnul žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

III. Obsah žaloby

24. Žalobce proti napadenému rozhodnutí podal včasnou žalobu. Vyčítá mu nezákonnost a nepřezkoumatelnost. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému.
25. Zdůrazňuje, že prostřednictvím svého právního zástupce sdělil magistrátu, že se jednání nařízeného dne 7. 11. 2022 plánuje účastnit jak právní zástupce, tak žalobce. Výslovně uvedl, že by rád využil svého práva být vyslechnut a ve věci se vyjádřit. Upozornil rovněž magistrát, že nemluví česky a není schopen v jednacím jazyce vypovídat ani se vyjádřit. S ohledem na uvedené požádal, aby magistrát zajistil k jednání tlumočníka z jazyka, kterému žalobce, narozený ve státě Izrael, rozumí, tj. z hebrejštiny. Správní orgán prvně stupně tlumočníka nepřibral. Žalobci magistrát neumožnil být u ústního jednání vyslechnut a k věci se vyjádřit. Žalobce nemohl klást vyslýchanému policistovi otázky, protože jeho výslech nebyl překládán.
26. Další žalobní námitka směřuje k otázce posouzení zdravotní způsobilosti žalobce. Žalobce již před magistrátem uvedl, že doklad o zdravotní způsobilosti platný v době zastavení policejní hlídkou nemůže dohledat. Uvedenou listinu však dle žalobce dohledat lze. Dcera žalobce označila lékaře (MUDr. L. K.), který ji měl vydat. Právní zástupce včas požádal magistrát, aby tohoto lékaře k předložení listiny nebo její kopie vyzval. Uvedeným důkazem mělo být postaveno najisto, že dne 16. 8. 2021 byl žalobce způsobilý řídit motocykl na pozemních komunikacích. Magistrát si vyžádal zprávu od MUDr. Z., z níž vyplývá, že obviněnému byl vydán posudek 8. 11. 2021, a předtím ve dnech 10. 2. 2009 a 4. 7. 2007. Žalobce navrhl doplnění sdělení. Žalobce zdůrazňuje, že správnímu úřadu opakovaně sdělil, že mu předmětný posudek vydal MUDr. K., přesto správní úřad komunikoval s MUDr. Z. Žalobce dále poznamenal, že byl v letech 2016 a 2018 několikrát kontrolován při řízení dopravního prostředku, jak vyplývá z karty řidiče založené ve spise. Navrhl proto k důkazu tyto přestupkové spisy. Domnívá se, že z nich musí být patrné, jak byl kontrolován a zda bylo shledáno, že nemá osvědčení o zdravotní způsobilosti.
27. Žalobce poukazuje na to, že tzv. opomenuté důkazy zakládají dle judikatury Ústavního soudu nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, nýbrž i jeho protiústavnost. Procesním právům účastníka odpovídá povinnost soudu o jím navržených důkazech rozhodnout, jakož i (pokud jim nevyhoví) ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl.
28. Konečně namítl, že se žalovaný nevypořádal s argumentem nedostatku společenské nebezpečnosti.

IV. Vyjádření žalovaného

29. Žalovaný ve vyjádření ze dne 15. 9. 2023 odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky v zásadě (místy doslovně) kopírují námitky odvolací. Navrhl zamítnutí žaloby.
30. Dle žalovaného žalobce směřuje právo obviněného z přestupku vyjádřit se k věci a právo navrhnout důkaz výsledkem obviněného. Žalobce byl v řízení zastoupen, a tak zmocněnec vykonával všechna jeho procesní práva. Právo vyjádřit se k věci nemusí obviněný z přestupku vykonat osobně, žalobce tedy nemohl být na tomto právu zkrácen, i kdyby český jazyk skutečně neovládal – toto právo za něj vykonával zmocněnec. Naproti tomu neexistuje zákonné právo „být vyslechnut“. Žalovaný trvá na tom, že důkaz výsledkem obviněného byl v dané věci nadbytečný.
31. Pokud jde o právo na tlumočníka, žalovaný trvá na tom, že požadavek na ustanovení tlumočníka byl ze strany žalobce účelový: směřoval pouze k účelovému prodlužování a komplikování řízení.
32. Žalobce při silniční kontrole nepředložil posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel. V řízení jej magistrát vyzval k doložení oné listinu, čemuž nevyhověl. Dále magistrát k návrhu žalobce k témuž opakovaně vyzval oba žalobcem označené lékaře. Není tedy pravda, že by správní orgán vyzval pouze MUDr. Z., jak žalobce opakovaně namítá.
33. Žalobce má v registru řidičů záznamy za dva přestupky z let 2016 a 2018, v obou případech se však jedná o pokutové bloky. Správní orgány nevedly v takovém případě žádné řízení o přestupku, které by mohlo být zachyceno ve správním spise. Ze skutečnosti, že žalobce nebyl v těchto případech potrestán za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 zákona o silničním provozu (což by ani nebylo možné, neboť přestupek, za který se ukládá zákaz činnosti, nelze projednat v blokovém řízení, resp. příkazem na místě), nelze nijak dovodit, zda žalobce v té době měl či neměl platný posudek.

V. Posouzení věci krajským soudem

34. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).
35. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s. ř. s.).
36. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 2 s. ř. s.
37. Krajský soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
38. Stěžejní žalobní námitku představuje porušení práva žalobce na to být u ústního jednání vyslechnut jako účastník řízení a k věci se vyjádřit (V.1.) Žalobce rovněž brojí proti nepřibrání tlumočníka z jazyka hebrejského (V.2.). Další skupina žalobních námitek směřuje do posouzení zdravotní způsobilosti žalobce (V.3.).

V.1. Porušení práva žalobce na to být správním orgánem vyslechnut

39. Ve věci je podstatně zřetelně rozlišit institut procesních práv účastníka řízení a jeho právo na to být ve věci vyslechnut.
40. Žalovaný k této otázce ve vyjádření k žalobě příznačně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2015, č. j. 8 As 152/2014-30, který Podle kasačního soudu „*právo účastnit se ústního projednání, právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, stejně jako právo vyjádřit se ve věci a právo navrhnout důkazy je součástí procesních práv stěžovatele, která mohou být realizována i prostřednictvím jeho zástupce s generální plnou mocí. Jakékoli procesní vyjádření obviněného z přestupku není důkazním prostředkem, na rozdíl od výpovědi obviněného. Stěžovatel nesprávně ztotožňuje právo obviněného účastnit se na řízení a právo na vyjádření v řízení s povinností správního orgánu provést veškeré obviněným navržené důkazy.*“ Nejvyšší správní soud rovněž konstatoval, že „*vedle práva stěžovatele účastnit se jednání o přestupku stojí jeho procesní právo navrhnout k provedení důkazy na svoji obranu. Jestliže zástupce stěžovatele u druhého ústního jednání navrhl provedení důkazu výpovědi stěžovatele, nebyl správní orgán povinen tento důkaz provést, neboť správní orgán není povinen provést veškeré navrhované důkazy. Správní orgán je povinen v přestupkovém řízení provést jen takové důkazy, které povedou k objasnění věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2011, čj. 2 As 111/2011–56). Pokud se správní orgán rozhodne neprovést navržený důkaz, musí ve svém rozhodnutí zdůvodnit, proč nepovažuje za nutné navržený důkaz provést, což platí i pro navržené svědecké výpovědi v přestupkovém řízení, vč. výpovědi obviněného.*“
41. Žalobce v žalobě zaměňuje a směšuje právo žalobce vyjádřit se k věci ve správním řízení (tedy jeho procesní práva) a právo navrhnout důkaz výsledkem žalobce (tedy právo obviněného z přestupku být ve věci slyšen).
42. Ze správního spisu je zjevné, že žalobce prostřednictvím svého zástupce ve správním řízení vykonával poměrně obsáhle svá procesní práva: opakovaně se ve věci vyjadřoval, seznamoval se s podklady rozhodnutí, navrhoval důkazy či se společně se svým zástupcem účastnil ústního jednání před správním orgánem prvního stupně. Na těchto právech tak nemohl být žalobce krácen.
43. Žalobce však prostřednictvím svého zástupce též navrhl, aby byl před magistrátem slyšen jako účastník řízení. Magistrát vypočetl žalobce k důkazu neprovedl nevyslechl.
44. Správní orgán sice není návrhy účastníků na provedení důkazů vázán. Je totiž právem správního orgánu, který vede řízení o přestupku, vlastní úvahou dospět k rozhodnutí, které důkazy provede, a které naopak označí v dané situaci za nadbytečné a návrhu na jejich provedení nevyhoví (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 As 2/2005–62, č. 847/2006 Sb. NSS). Správní orgán nicméně vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci, případně musí vždy přezkoumatelným způsobem vyložit, proč provedení navržených důkazů není v konkrétním případě nutné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2012, č. j. 2 As 102/2011–121 či ze dne 28. 2. 2018, č. j. 2 Afs 306/2017–30).

45. Magistrát v nynější nijak nevyložil, proč provedení navržených důkazů (účastnická výpověď žalobce) není v konkrétním případě nutné. V odůvodnění jeho rozhodnutí není ani zmínka o tom, proč výslech žalobce neprovedl.
46. Byť neprovedení výslechu obviněného z přestupku představovalo klíčovou odvolací námitku žalobce, ani žalovaný ji v napadeném rozhodnutí nevypořádal. Pouze uvedl, že „*v řízení byl obviněný od počátku zastoupen, a správní orgán 1. stupně nepožadoval jeho výslech (k prokázání výše uvedených přestupků nebyl výslech obviněného třeba), nebylo nutné k ústnímu jednání přizvat tlumočníka.*“
47. Takové odůvodnění neprovedení navrženého důkazu má krajský soud za nedostatečné, tedy nepřezkoumatelné. Neprovedení navrhovaných důkazů totiž lze (s jistým zjednodušením) ve shodě s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (za všechny odkazuje krajský soud na jeho rozsudek ze dne 27. 7. 2022, č. j. 3 As 98/2020-26) odůvodnit tím, že (i) jde o důkazní prostředek nezpůsobilý cokoli prokázat (například svědectví z doslechu), nebo (ii) jím nelze prokázat právě dokazovanou skutečnost (t. j. netýká se prokazované skutečnosti), případně (iii) pro jeho nadbytečnost (zjišťovaná skutečnost byla bezpečně prokázána již provedenými důkazy). V napadeném rozhodnutí, ani v rozhodnutí magistrátu tato úvaha nezaznívá. Správní orgány nereagují na důkazní návrh žalobce a nevysvětlují, proč jeho výslech neprovedli.
48. Žalobní námitka brojící proti nevyslechnutí žalobce je tedy důvodná a rozhodnutí správních orgánů jsou v této části nepřezkoumatelná.
49. Žalovaný se sice snaží pochybení napravit ve vyjádření k žalobě, v němž uvádí, že důkaz výslechem obviněného byl v dané věci nadbytečný. K tomu krajský však udává, že nedostatky odůvodnění rozhodnutí, které způsobují jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, nelze zhojit uvedením chybějících náležitostí odůvodnění ve vyjádření k žalobě nebo v kasační stížnosti. Soud vychází výlučně z odůvodnění rozhodnutí, které přezkoumává (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003–58).

V.2. Nepřibrání tlumočníka

50. K námitce žalobce ohledně (ne)přibrání tlumočníka krajský soud předesílá, že není smyslem soudního přezkumu neprakticky a zdlouhavě říkat jinými slovy totéž, jak již bylo řečeno správními orgány (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005–130).
51. Krajský soud tak pro stručnost odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, jimž v této otázce přitaká. Magistrát i žalovaný provedli detailní hodnocení otázky, proč nepovažovali přibrání tlumočníka za nutné (magistrát na str. 7-8 svého rozhodnutí, žalovaný na str. 6).
52. K tomu krajský soud doplňuje, že při policejní kontrole žalobce předložil svůj občanský průkaz, ze kterého se podává, že žalobce je státním občanem České republiky. Podle § 14 odst. 4 věty první zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a změně

některých zákonů, státní občanství České republiky lze udělit žadateli, který prokáže znalost českého jazyka. Krajský soud nenašel důvodné pochyby o tom, že žalobce českému jazyku rozumí a je schopen se v něm dorozumět.

V. 3. Posouzení zdravotní způsobilosti žalobce řídit motorová vozidla

53. K této žalobní námitce krajský soud úvodem připomíná, že řízení před správním orgánem prvního stupně a právním orgánem odvolacím tvoří jeden celek. Projevem této zásady jednoty správního řízení je jednak to, že odvolací správní orgán může odstranit vady odůvodnění správního orgánu prvního stupně tím, že prvoinstanční rozhodnutí doplní či koriguje svým odůvodněním, jednak to, že není nezbytné, aby se odvolací správní orgán podrobně vypořádával s otázkami, které již byly zodpovězeny správním orgánem prvostupňovým, pokud se s jejich posouzením ztotožňuje; za takové situace postačí, pokud na konkrétní pasáže rozhodnutí správního orgánu prvního stupně s osvojující poznámkou odkáže (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47, ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25, či ze dne 20. 2. 2020, č. j. 2 Ads 171/2019-43).
54. V nynější věci se oba správní orgány dostatečně zabývaly otázkou, zda žalobce disponoval platným posudkem o své zdravotní způsobilosti. Jak již bylo uvedeno výše, není smyslem soudního přezkumu neprakticky a zdlouhavě říkat jinými slovy totéž jako správní orgány. Krajský soud tak pro stručnost odkazuje na odůvodnění rozhodnutí magistrátu i žalovaného, s nímž se v této části ztotožňuje. Ze správního je zjevné, že magistrát dostatečně agilně zjišťoval, zda byl žalobce v době spáchání přestupku držitelem platného posudku o zdravotní způsobilosti.
55. Z veřejně dostupného výpisu z obchodního rejstříku je zjistitelné, že obchodní společnost VITA praxis byla zapsána 1. 1. 2019, přičemž od tohoto data je její jedinou jednatelkou MUDr. Z. MUDr. K. byl jednatelem u její právní předchůdkyně od 3. 7. 2014 do 1. 1. 2019. Není nic podivného na tom, že magistrátu odpovídala na jeho dotazy MUDr. Z., která bezesporu byla seznámena s posudky žalobce. Zcela konkrétně pak uváděla, že žalobci vydala posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorového vozidla dne 8. 11. 2021, v dřívějším období (konkrétně ve dnech 11. 2. 2009, 4. 7. 2007) pak MUDr. K.
56. Nelze rovněž pominout, že magistrát usnesením žalobce vyzval k dodání posudku. Přestože žalobce tvrdí, že tento posudek musí existovat, žádný doposud nedodal. Je zarážející, že cca po třech měsících od policejní kontroly byl žalobce schopen si v ordinaci VITA praxis (u MUDr. Z.) nový posudek o zdravotní způsobilosti zajistit, avšak již si nebyl s to si zde obstaral jím tvrzený a k datu policejní kontroly platný posudek, přičemž z veřejně dostupných zdrojů je patrné, že v ordinaci praktických lékařů VITA praxis vykonávají všeobecnou praxi oba lékaři (tedy MUDr. K. i MUDr. Z.), že MUDr. K. byl dříve jednatelem i společníkem této společnosti, resp. její právní předchůdkyně, a že nynější jedinou jednatelkou, tedy osobou oprávněnou za společnost vystupovat navenek (tedy komunikovat s magistrátem) je MUDr. Z.
57. Krajský soud nemá pochybnosti o tom, že v době spáchání přestupku žalobce neměl platný posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel.

58. Je též irelevantní, zda byl žalobce policisty kontrolován v předcházejících letech a zda po něm byl či nikoli posudek vyžadován. K této námitce se přitom žalovaný dostatečně vyjádřil na str. 8 žalobou napadeného rozhodnutí. Lze souhlasit s tvrzením žalovaného, že u obou přestupků žalobce z let 2016 a 2018 se jedná o pokutové bloky (ať už na místě zaplacené či nezaplacené). V situaci, kdy byl žalobci vystaven příkazový (pokutový) blok, ve kterém podpisem stvrdil souhlas s předestřeným skutkovým stavem (jak plyne z karty řidiče), správní orgány nevedly žádná řízení o přestupku žalobce, která by bylo mohla být materializována správním spisem.
59. V této souvztažnosti se krajský soud okrajově vyjádří i k námitce nevypořádání argumentu nedostatku společenské nebezpečnosti. Ze správního spisu se podává, že ji žalobce v odvolání nevznesl. K podání ze dne 3. 11. 2022 však magistrátu přiložil aktuální posudek, který osvědčuje, že je žalobce nadále způsobilý k řízení motorových vozidel. V navazujícím řízení tak bude na žalovaném, aby otázku společenské nebezpečnosti jednání žalobce, který je dle posudku vystaveného v době po spáchání přestupku způsobilý řídit motocykl, náležitě vypořádal. Ani žalovaný ani magistrát totiž na výše uvedené nereagovali a nevypořádali se s otázkou, zda je dána společenská škodlivost u přestupkového jednání žalobce v situaci, kdy byl žalobce následně (po datu spáchání přestupku) držitelem posudku o zdravotní způsobilosti (a je tak pravděpodobné, že byl způsobilý i v době, kdy byl zastaven policejní hlídkou). I v této části je tedy rozhodnutí správních orgánů nepřezkoumatelné.

V. 4. Další relevantní okolnosti

60. Pro úplnost krajský soud uvádí, že žalobce nevznesl námitky proti přestupkovému jednání spočívajícímu v technické způsobilosti motocyklu a nechránění si zraku při jízdě. V posouzení těchto přestupků žalovaným neshledal krajský soud žádné pochybení.
61. Žalobce konkrétně nebrojil ani proti přestupku spočívajícímu v nepředložení řidičského průkazu.
62. Krajský soud nepřehlédl, že dne 1. 1. 2024 nabyla účinnosti novela zákona o silničním provozu č. 271/2023 Sb., podle které již není nutné mít u sebe při řízení v České republice „kartičku“ řidičského průkazu (řidičský průkaz České republiky), postačí prokázat při kontrole svou totožnost. Stejně odpadá i povinnost mít u sebe osvědčení o registraci vozidla („malý technický průkaz“). Došlo tak ke změně § 6 odst. 7 zákona o silničním provozu, na který odkazuje § 6 odst. 8 téhož zákona. Podle novelizovaného znění nyní řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe a) *řidičský průkaz; to neplatí, pokud je držitelem platného řidičského průkazu České republiky*, b) *osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu; to neplatí, pokud je vozidlo zapsáno v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu*.
63. Tato změna se ovšem netýká přestupkového jednání žalobce. Jeho oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny A2 totiž magistrát osvědčil izraelským řidičským průkazem, ne tedy řidičským průkazem České republiky.

VI. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

64. Krajský soud z výše předestřených důvodů napadené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a současně dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém tento bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku podle § 78 odst. 5 s. ř. s.
65. V řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, jemuž v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení.
66. Krajský soud žalovaného zavázal k náhradě nákladů řízení žalobci podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění do 31. 12. 2024 (dále jen „advokátní tarif“), ve výši 6 200 Kč za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení před krajským soudem advokátem; podání žaloby) podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu; a dále ve výši 600 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů za dva úkony právní služby ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce žalobce není plátcem daně z přidané hodnoty. S připočtením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu činí pak celková náhrada nákladů 9 800 Kč.
67. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám advokáta žalobce.
68. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možností žalovaného.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 29. ledna 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

samosoudkyně